

VENTA

30 exemplars 1 pesseta

Un número solt 5 cèntims

ADMINISTRACIÓ

Carrer de Ponent, 1, 1.º (Busaó baix i la escola)

Surt i llum puntualment tots els divendres.

SUSCRIPCIÓ

ESPAÑA Un trimestre 1 pesseta

EXTRAÑO Un trimestre 2 pessetas

LAS SUSCRIPCIONS se pagan per adelantat

Los pagos poden ferse en sellos de 15 cèntims ó en timbres especials pera periòdics

PERIÒDIC POLÍTIIC VERMELL

¡FORA CARETAS!

Estém en ple Carnaval, i la gent aficionada a fer lo tonto durant aquestos dies en busca de divertir-se, se posan un drap ó un cartró a la cara a fi de que no surti a fora la vergonya que per moltes de las ridiculesas que fent lo carnestolitas s'excucutan tindria dret a enrogir las galas del divertit.

Donchs de caretas tendra a tapar la vergonya se n'usan de moltes maneres, y algunas son de tan fina materia, que no poden apreciarse en las caras, sino en los acce de la persona que se l'ha posada.

Mirém a dalt, mirém a baix, mirém al mitj, mirém als costats, y per tot veurém caretas; no sembla sino que la vida humana siga un carnaval continuo.

L'obrer sense feyna ni pa y malaltis, que espera recompensa en un'altra vida de lo que patex en aquesta, y fins se disposa a defensar al Carlos del As d'oros si tornés a sortir a montanya, y va a missa y prega a Deu y pelegrineja y va a rosaris de la aurora, podrà ser persona si vostés volen, pero porta la careta del embrutiment y del salvatisme.

Lo qui tormenta son cosos dejenant ó deixuplinants pera servir a un Deu que may li ha demanat tals bestiesas, porta la careta del fanatisme.

Lo qui va a missa per seguir la moda ó semblar persona piadosa, porta la careta de la hipocressia.

Lo qui predica moralitat pels altres y sos actes dintre de sa casa ó en sas relacions públicas deixan molt que desitjar, porta la careta de la mendia.

Lo qui predica llibertat y enmotilla sa conducta a ser un petit tirá per tots los que en poch ó en molt tenen d'estar baix son domini, porta la careta de la falsetat.

L'empleat que cobrant del suhor del poble té un rey al cos quan se li va a trobar en sa oficina, y a més de casi no fer res reb malament a tothom que li sollicita, porta la careta de la indecencia.

Y l'governant que encumbrat a costellas del poble y en nom d'un determinat ideal, quan es al poder ja no s'recorda de res de lo que lo ha fet encumbrar y sols procura ferse 'ls seus... y 'ls dels altres per ell y pels seus ajudants de govern, tots aquestos portan la careta del més desenrenat desvergonyment.

Y de tal modo tots aquestos individus alts y baixos, petits y grossos, pobres y rics, igno-rants y sabits, portan sas respectives caretas, que ja n'han acostumat a tenirla com a la propia cara, y ab ella se presentan contents, orgullosos y satisfets en lo carnaval de la vida, sens temensa als esbrotchs dels que 'ns donem bon compte del engany ab que s'tapan la cara.

Precisa donchs que 'l poble que no s' disfressa, lo que porta la cara ben alta sense tapársela ni desfigurársela per res, esbrunqui de fort y ferm a aquestas disfressas de tot l'any, cridantlos ab veu de tro:

—¡Fora caretas!

Ja que sols quan ellas desapareixin podrà ser una veritat la germania humana y no s'viurá en aquest continu Carnaval d'embrutiment, fanatisme, hipocressia, falsetat, indecencia y desvergonyment que ve a ser lo nostre pa de cada

dia en las modernas societats que s'permeten lo luxu de dirse civilissadas.

VETLLADA FEDERAL

Lo dissapte passat, com diguerem ja en nostre darrer número, inaugurá son sou espayos local lo Centre Democràtic Federalista de Barcelona ab una vetllada literaria en que s'tributá un recort a Pau Claris y un altre a Manel Villacampa.

A Jos quaris de nou obri la sessió 'l Sr. Vallés y Ribot, que ocupava la presidencia, dient que 'l mal temps que feya en aquell moment semblava recordar que 'l poble espanyol també plorava ab tants fills com tenien d'emigrar per faltarlos un bocí de pa en la mare patria, abutada pel desenrenat centralisme, la desmoralissació administrativa y 'l despotisme polítich. Dedicá un sentit recort a Villacampa, marit de la República en nostres dies, y un altre a Pau Claris, defensor de la autonomia de Catalunya en lo sigle xviii, dient que se los ha d'honar a tots. Donk las gracias a la concurrencia, en particular a las señoras y a las prompae que assistia al acte pera donarne compte desde sos respetuosos periòdics, y acabá recitant dels federalis l'apoy a aquell Centre pera que ab la activitat de tots pugués desenrotllar euberant y profusa vida.

Luego 'l Sr. Roure llegí un estudi sobre 'l Dr. Pau Claris, canonge de la Seu d'Urgell y gran partidari de la autonomia de Catalunya fa ja més de doscents anys. L'essay no 'ha permet seguir pas a pas ni molt menos lo treball del Sr. Roure, que, com tots los seus en que s'ocupa d'aquella época y d'aquell personatje, demuestra que sab molt be 'l assumpte que té entre mans. En ell se playe de la poca justicia que la historia havia fet a Claris fins fa poca anys, creyent que aquesta ingratitud de sos contemporanis y de las generacions que l'seguien fou degut a que may en aquella temps Claris se distingí per son amor ó sa adhesió als poderosos, sino per sos serveys a la causa del poble catalá. Llegeix alguns párrafos del historiador Melo, distingit literat contemporani de Claris pero malalta per las influencias castellanas, pera probar lo injust y contradictori que estava ocupante del gran patrio catalá. Llegeix també un tros del citat autor fent una pintura de la soldadesca castellana que en aquella temps prenia a Catalunya com pais conquistat, y después d'atinadas consideracions acaba dient que avuy la historia ja fa justicia a las especiales condiciones de Pau Claris, honrantlo degudament, venint ell a coadyuvar a tan lloable obra en aquell dia en que sols ne faltavan quatre pel 25 aniversario de la mort de tan preclar partidari de las libertats catalanas.

Lo Sr. Petit llegí una poesia en honor de Villacampa, en la que com a lema figuravan las paraules darreras que en aquesta vida pronunciá 'l esforçat general, quan en la febre de la agonía li sembló sentir al poble espanyol que proclamava la República.

Lo Sr. Boix, de Lleyda, parló en favor de la autonomia dels pobles, dels que diu que no contenen l'Estat més que pel recacudador de contribucions que va a buscarlos los quartos, lo sargento que per las quintas se 'ls ne porta la filla, y 'l pretendent ó diputat que va a sollicitarlos lo vot ab bromesas que may ha pensat ni pensaré en cumplir. Acaba saludant a la concurrencia en nom dels federalis de Lleyda.

Lo Sr. Castelló llegí una poesia en alabansa a Victor Hugo.

Lo Sr. Sorribes llegí un treball analitit a Claris per partidari de la Federació y a Villacampa per partidari de la República, dient que per igual tots dos tenien de mereixre las simpatias dels federalis allí reunits. En son treball hi havia també recopilats interessants datos biografichs d'en Villacampa.

Lo Sr. Closes, del Comité de Barcelona, reclama pel «Centre Federalista» l'esforç dels bons federalis, y 'ns sembla que ve a posar una banderilla a uns dissidents que desgraciadament deu tindre lo parti federal d'aquesta ciutat. ¡Al s espanyol! Parló contra l'indiferentisme polítich, y, en alas de la improvisació, poch va faltarl

per confondre l'indiferentisme ab los partidaris de no fer política parlamentaria ni gubernamental. Acabá dient que 'l parti federal es diferent de tots los demás partits per sas ideas y per sos procediments.

Lo Sr. Pous llegí una poesia en honor de Villacampa. Lo Sr. Laporta parló sobre 'l sistemas de govern, dient que mentres en l'absolutisme los pobles están junyits en la més bárbara ignorancia, en la democracia precisa que tinguen educació per la vida pública y un complet coneixement de sos drets y sos debers. Fa una aceriada comparació entre la honra pública y la privada, deduhint en bona lògica que no pot ser honrat home públich qui no es bon fill, bon marit y bon pare. Entra a ocuparse de la dona, en quin període de son discurs barreja massa empalagosos poesia, fent que lo cervell se tanqui per donar pas al cor. Al ocuparse dels drets de la dona vol ser partidari d'ells d'un modo ecclitich, y buscant lo just medí se queda a las focas de tots forts argumentació. L'orador afirmá que en son concepte tan equivocada anava la escola que sistemàticament negava tots los drets a la dona y fins discutía al ara ó no un sér humá, com la que volia concedirli tots los drets per igual al home. Per l'orador té la dona condicions especials morales y fisicas que la diferencian del home, y de consegüent ha de tindre diferents drets y debers. No disposam d'espay per rebatre 'ls arguments que exposá aquest orador respecte a la dona, de la que en nostre concepte no té una falsa opinió per jutjarla tal com es avuy y no tal com es en el passat y com resultaria al tindre educació ó instrucció racional y positiva del tot diferent a la ficticia ó hipocritica que avuy se li dona. Respecte a drets polítichs, se declará partidari de que se concedissin a la dona... el poder viuda, pera que així sempre tingüés la familia representació en l'Estat, la protecció y 'l consuejo. Divortis lo dret en l'inter y exteri, devenit exteri lo primer la dona dintre la familia y 'l segon 'l home fora de casa, en la cosa pública. Així troba l'orador lo just medí de concedir los drets a la dona: fantsa mentre es de sos fills dintre de casa, y podent votar... quan quedí viuda.

Lo Sr. Alentorn reclamá l'esforç de la dona per las ideas, dient que ella no deu privar, sino al contrari animar a son marit a que s'ocupi de tots los problemes que interesan al dret y a la vida dels pobles.

Y acabá la vetllada dient lo Sr. Vallés un telegrama del Sr. Pi y Margall dient que sentia no poder estar present al acte de la inauguració del nou local del «Centre Federalista», pero que si no hi estava en persona hi estava en esperit.

Tots los discursos y treballs literaris foren molt aplaudits, y especialment los discursos del Sr. Vallés y Ribot y del Sr. Laporta y 'l estudi d'en Pau Claris del senyor Roure.

A cosa de las dotze acabá la vetllada, que deixá gran recort en tots los presents, desitjant que aquell Centre puga repetirlos sovint en be de las ideas que sustenta en particular y en general del avens de nostre poble, quin esperit de reivindicació subsisteix en conformar cap pes de tantes tiranias com ha tingut y té encara de sofrir.

DISFRESSAS

Per més que algú hi dongui voltes porque 'l cas li sembla estrany, sense ser temps de Carnestolitas disfressas moltes y moltes se poden veure tot l'any.

L'ouurer vil y farsant que cada cop que esbrunha de humanitari blossona sot fent lo paper de sant, y fa un negoci brillant presentant al donceut per cent, y en tant així indolentment als infelissos escanyos... es un disfressat que enganya al món miserablement.

Lo burgès sense conciencia que diu que al obrer estima y 'l jornal no li escatima per la seva subsistencia,

y 'l brètol sense clemència
lo tracta com presidiari,
donantli no mosquí salari,
fentlo morir corcavat...
es un tirà disfressat
que assassina al proletariat.

Lo fanàtic de mal cor
que a l'iglesia passa 'l dia
resant ab hipocresia,
picantse 'l pit ab formar,
que a tothom guarda recelar
y ab un carisma bruta,
en una mà té un punyal
y en l'altre mà té una imatge...
es un disfressat salvatge
que no més goxa fent mal.

Lo polític renegat
que presum de conseqüent,
alabant contínuament
se honradés y lleialtat,
y de casaca ha cambiat
cent cops, sense més ni més
y ab tothom s'ha compromés
desfent una cartera...
es un disfressat que espera
viure a costa dels demés.

Lo bramare capellut
que al fer us de sa palua
caritat sempre predica
y bondat y mansuetut,
y al tosto que a n' ell acut
l'explota sense pietat,
y si no 'l paga al contat
se nega a ferli la trampa
es un disfressat que campa
corrompent la humanitat.

Lo governant que ofereix
donar molta llibertat,
fent que sigui una veritat
la llei que al poble regira,
y ab sos actes desmenteix
lo que de paraula ha dit,
y obrant com home envilit
a tort y a dret atropella...
es lo disfressat trapella
més gran que al món ha existit.

Així no cal darli voltes,
perquè 'l cas no es gens estrany:
venen ser temps de Carmentis
disfresses moltes y moltes
se poden veure tot l'any.

PEPET SIMPÀTICH

CARTAS DE FORA

TARRASA 15 Febrer de 1880

Amich Director: Acaban de repartir per aquesta ciutat unes fulles impreses firmades pels quinze teixidors que feya tant temps que estaven a la galerna, donant las gracias a tots los terratenents per lo be que s'han portat en auxiliarlos y animarlos mentre han estat presos.

Fa pocs dies va haverhi una reunió grossa d'obrers, y 'a va acordar subscibir a la comissió de socorro per seguir reculant una peseta setmanal per individu, mentre cregut que n'hi hagi necessitat, fentse solidaris de la situació dels que estaven presos fins y a tant que tornin a tindre feyna de nou.

Entre aixó y altres gestos que ocasionan las causas obertes, si se 'n vol sortir del tot ayrosos, fan que encara 's necessitin més diners del que 's pot pensar a primera vista, y fa be la Comissió en viure previnguda, pel que puga succehir, y perquè home previngut val per do. No obstant, com també va donarse facultat a la Comissió per rebalzar la cuota, si no 's presenta res extrany, y com ja bastants dels expressos se tornan a treballar, es casi segur que molt aviat la cuota de peseta quedarà reduhida a dos reis.

Disposi de son amic

EX-CARISTA FORBAT

Sant Hipòlit 16 de Febrer de 1880

Molt apreciat Sr. meu: Hi ha una fàbrica de filats a un quart d'hora d'aquesta població, que 's anomena, y principalment lo director, foren los principals de formar lo Centre de la Joventut Castellana, y han seguit tan be ensarronar als treballadors que hi tenen, que casi tots son de dit centre de porqueria, exceptos quatre ó cinch que han tingut la energia de no volguer-se her may, però que si son mirats com lo dimoni a la creu.

Tota aquesta playeta, a lo menos la majoria, ajudans per tota la clericalitat junt ab lo cabellista Galcerán, que está de rector a Vinyoles, voldrien merdesiar al poble de tal manera, que tot hi voldrien governar ella. Però amich, no hi fa bo encara; encara hi ha un aixó d'esperit lliberal que 's impedeix la absoluta merxa.

En dita fàbrica, que se 'n diu de Galbisa, hi havien tres noyas que perquè no eran d'una societat que 's treballadors y amos junts han format y que 'n diuhen «Societat del Carme», las varen fer marxar de la fàbrica a cops de rodets, y aert de la bona intel·ligencia y activitat d'alguns treballadors de bon cor, y gracias al alcalde de la població que prengué cartes en ten bárbaro assumpto, las tres noyas pogueren tornar a treballar, puig l'alcalde amenaçava als carmentistes que si tornavan a insultar ó atropellar a ningú los faria sentir lo pes de la seva justicia.

Ara vegi, Sr. Director, del modo que 's treballadors se deixan ensarronar. La societat que ells tenen en dita

fàbrica per fer la guerra als amos, té un jurat per las qüestions de treball, que 's compon del següent modic: lo jutje municipal, lo rector, l'alcalde ó bon individu del Ajuntament, tres fabricants y tres obrers.

Ara la comprén sosté, que si may ve alguna qüestió en que 's tingan de defensar los intereses del treballador, a quina part fallaria! ¡Naxis! y que aixó no vulguin comprendre!

En la població hi ha una societat que té 'l seu café y el seu teatre per divertirhi; donchs a pesar de que no té cap color polític, lo clero y 'l censo de la porqueria hi han pres tant d'empenyo en ferlo disoldre, que sempre li están fent una guerra atrot. Però ¡sobretot! s'han de llevar més demati, y 'l motiu de ferli la guerra es es més que perquè en aquella societat no hi regna 'l fanatisme, no van a entrar als rucis negres com tan ells; es a dir, tot cosas del dimoni segons diuhen.

Si li vulgués explicar tot lo que passa de gravetat per part dels lliants, tindria vuyt dies de feyna a escriure y encara no acabaria; per lo tant, un altre dia ja n'hi farà una racioñeta.

Disposi de son a. a. y amic,

LE SANTIPEDRENCH

Per una lleugera enfermetat del oficial criminalista a quin poder está la causa de la fiança de las 4.000 pesetas recullidas per suscripció pública, no 's pogué donar encara dimars ni dimecres d'aquesta setmana la ordre de devolució al Banc d'Espanya de la esmentada fiança ni entregarnos lo taló per recullirli.

Avuy a la una tornan a estar citats al jutjat los interessats per tal acte, y molt serà que aquesta mateixa setmana no 'n poguém sortir, acabante d'una vegada aquesta obra de la Seu que se 'n diu tornar los quartos.

L'Ajuntament de Barcelona ha nomenat fill adoptiu de nostra ciutat al marquès de Campo, de Valencia, per una embrollada barraca de dintre de la Expositió, que tenintla de tirar a terra la va cedir al Ajuntament.

Aplaudim l'acort de nostres regidors. Com més s'abusí d'aquestos nomenaments més desacreditats quedarán. Que es a lo que tal acorts tiran. Y nosaltres també.

En un menestaje que dirigirá el Sr. Sagasta, en Castelar se diu que donará las gracias a la reina regent per son pesam al gran orador ab motiu de la mort de sa germana. No sé a lo que ve gastar tants compliments ab la monarquia.

Entre bons amichs... En plé Congrés acaba de dirse per un diputat que 'l calquiame ha fet que 's poguessin escapar de la presó de Cox (Alicant) tres individus condemnats a mort, pocs dies abans de tindre d'esser executats.

Aixó podrà ser tan escandalós com vulgan, però no 's pot negar que es molt espanyol. Lo capellá y 'l cacique von los senyors feudals de la moderna Espanya civilizada.

En un meeting tingut a Valencia pels obrers que saben de quin peu se dolon, acordaren que lo més procedent era, mentre durés la gran crisi de feyna perquè están passant, comensar per no pagar los lloguers de casa.

No 'm sembla mal. Y si darrera vingúes lo no voler pagar contribucions ni ningú presentarse per anar a soldat, negoci net. Que de pitjors n'hem de veure ab lo temps y no 'n farém cas.

Continúa sent un desconsol entre 's exposicionistas alló de las creus y 's Institos nobiliars. Ademés de que va ab una calma desolant, ni més ni menos que si 's tractés del recurs de algun contribuent, la cantitat de recompensas que 's volen otorgar no arriban al cinch per cent de las desitjadas.

Ploréu, ploréu, ninots exposicioners quin ennobliment ja haviau somiat tantas vegades!

Lo diluns próxim, dia 4 de Mars, celebrará la vila del Vendrell lo XV aniversari de la entrada dels carlins en aquella població, ahont, com de costum, cometeren tota mena de tropelias, acabant per fusellar als braus defensors de ella que després d'encarnisada lloyta se rendiren baix paraula d'honor a forasas cinquanta vegades superaus.

Un sacerdot assesi, lo capellá de Fitx, fou lo qui cumplí la paraula d'honor, cosa per ell desconeguda, fent matar als defensors del Vendrell, logrant ab tal acte de vandalisme sacerdotal emportantse la maledicció de totes las personas honradas.

Fan molt be los liberals vendrellenchs en commemorar tal diada, mantenint aixis viu lo amor a la Llibertat y 'l odi als buixins de sotana que tant se distingiren sempre per lo salvajes en nostras guerras civils.

Actualment está tramitantse un plet a Paris entre la familia Borbón del que fou rey de Napolis, sobre si es vàlit ó no cert reconeixement d'un fill d'extrangis tingut per l'ex-rey ab una ex-baylarina.

Se veu que 's Borbons ab corona son aficionats al teatro. A Napolis baylarinas; a Espanya cantantes de ópera com la Elena Sanz... Y a tot arreu dignes emuls de Fernando VII.

Havém rebut un programa de las festas que pel carnaval se farán a Vilanova y Geltrú, comensant desde avuy fins al dimecres de la setmana entrant.

Vilanova sempre s'ha distingit en aquesta classe de diversions, que avuy tenen de serli menos, espontaneas per la gran crisis que atravesa aquella població.

Lo programa, imprés sense pretensions en aquella villa, acredita també 'l notable avens en que allí 's troba la imprenta.

Llegim en un diari local: «Di ese que los individuos que se hallan presos en estas Cárcels Nacionales por la cuestión de los petardos, serán en breve puestos en libertad, como ya lo han sido otros, por no hallar el Juez de Instrucción delito bastante para elevar la causa a plenario.»

No faltava més que aquesta per acabar de acreditar algunas autoritats y certs periódichs. Després de tantas alabansas per que las autoritats en la qüestió dels petardos «sols havian agalat culpables,» no es fluxit desastre que diguém que ara resulti que «sols s'han agalat ignocents.»

Es que es prou lo que passa ab los petardos. No sembla sino que sols esclatin per que sia perseguida la ignocencia.

Y ab lo bombo autoritari que s'acostuman a fer las presons!

Sabém que en la fàbrica de Tarrasa de Cots y Ubach aná a demanar feyna un teixidor lo passat diumenje, y 'l majordom li digué que no podia prendre si no era soció de la Caixa dels Morts, perquè aquestas eran las ordres terminants donadas per sos principals.

Si d'aquest modo se creuhen alguns fabricants, que té de renaixe la tranquil·litat a Tarrasa, me sembla que s'equivoquen de mitj a mitj. Recordintse que qui sembra vents recull tempestats, y... No dihém res més per avuy.

Per honrar l'aniversari de la mort d'en Pan Claris, s'ha constituït en aquesta ciutat la segona comissió executiva per aixecarlí un monument, presidida per nostre alcalde.

Com lo primer Congrés Catalanista celebrat l'any 1880 acordá la erecció d'aquest monument y nomená també una comissió, ara resulta que son duas las comissions, y molt serà que ab tants comissions no 's queda la casa sense es:ombrar, ó sia en Claris sense monument.

En la allocució que ha publicat la Comissió oficial, quina primera firma es la d'en Rius y Tauler, s'hi troba lo següent párraf: «Per altra part, quan tothom se plany del rebaxament de caractere que correuq y afirma als individus y als pobles, cap lliat pot donarse tant profunde com 'l apoteosis dels grans ciutadans que pogueren l'egona benestar y fins la existencia mateixa als superiors intereses de la Patria y als eternos principis de la Justicia.»

De més mestre. Y bo es lo sastrer que conceix lo panyo.

Lo general Salamanca ja s'ha embarcat cap a Cuba, emportant les simpatias dels que desitjan que acabi la immoralitat en aquella provincia espanyola.

Creiem que la espasa del general no té prou bon tall pera segar tanta malesa com per allí espigola, y que a les primeras embestidas quedarà oscada.

Es lo resultat invariable de nostra patriòtica política colonial.

Sembla que a Figueras entre 'la advocats y 'l jutje s'ha armat uns serracina de dotze mil romeries.

Los advocats van darse de baixa lo mes passat, y al saber això 'l jutje va comissionar a dos escrivans pera que dissuadissin als advocats de darse de baixa y prometent molt formalment que no tornaria a encarregar-se del jutjat, y gestionar desde allavors un ascensió de un traslado.

En vista d' això los advocats desistiren de darse de baixa, ó mes ben dit, retiraren las baixas.

Pero al cap de uns quants dias se presentà 'l jutje y 's tornà a encarregar del jutjat, y allavors si que tots los advocats van presentar las baixas.

Lo jutje cremat va instruhir diligencias contra ells, y ja 'n té a onze de processats. Pero sembla que també se instruhí expedient contra 'l jutje D. Frederich Galicis, y ha anat allà 'n magistrat per instruhir aquest expedient.

Sembla que la cosa promety que n'hi haurà pera sucarhi pa.

A Fransa s'estàn fent gran número de reunions d' obrers que demanan la reivindicació de sos drets en la part económica.

Avant sempre es lo que convé, puig mentres subsisteixi la tirania del capital, la llibertat humana no serà més que un sofisma més ó menos bonich mirat ab lo cristall del convencionalisme polítich.

Lo divendres de la setmana passada rebem un atent B. L. M. del Administrador de correus de la provincia, dihentnos que havia donat ordre de practicar las oportunas diligencias sobre las faltas que denunciavam del Carter de Roda en lo número que sortí aquell mateix dia.

No podem per menos d' agrahir 'l interés que 's pren lo Sr. Verdegay pel bon servey del públich, puig convé esporgar lo ram de correus dels pòchs empleats que ab sas faltas y torpesas desacreditan a la immensa majoria que ab bon anhel serveix al públich ab diligencia y honrades.

Tenim d' advertir al Carter de Fullea, provincia de Lleyda, que procuri no fer parcialitats en la repartició del nostre periòdich, encare que li indiqui 'l rector ni 'l Administrador de correus, perque si juga a la barrotada ab La Tramontana, nosaltres li cantarem les quaranta y algú li podria fer tuti en son empleo. Queda avisat.

A UNA CAMPANA

Quan te sento, en so de guerra, resonar pel pla y la sorra, convocant al breu jovent per lliurar de vils la terra, llavors crido ab fort accent: —Viu fora, soment!

Mes quan sento ab veu pausada resonar la batallada convidant al bon fidel a escoltar la veu sagrada, dich al veure tant de pel: —¡Que 's deu jeure tou al cell!

GULLIVAN

Fins ara m' havia pensat que era una broma de quatre gats dels frares alló de que 's tractava de fer sant al pare Claret, celebre confessor y gran conceller espiritual de Isabel II poch abans del gran cubassó del 68.

Donchs no senyors, no es broma. Pera cumplir no sé quins requisits de la curia romana lo bisbe de Barcelona ja ha nomenat una junta de informes per la beati-ficació y santi-ficació del espavilat Claret.

Res, si 'l fan sant, que no 's descuydin de posarlo a las estampas ab lo salpacer a la mà.

De fisco que farà las delicias de totes las bestas solteras velias y carrinonas.

Lo vicari de Roda Joan Maullé insultà de mala manera a un lliurepensador perque al anar l' enganya-ánimas pels carrers ab la camisa fora de las calsas en ple hivern y ab un parayguas estés sense plourer, l' altre no 's volgué treure la gorra.

Pero mossen Maullé ó Marrullé ó lo que siga, ¡es aixis com pensa guanyarse las voluntats!

Donchs jo crech que 'l tal pebror en tal sistema erodat, es fàcil que mes aviat s'hi guanyi algun mastegot.

Fa pòchs dias se celebrava a Cervera una manifestació a la bona memoria dels que allí moriren defensant la llibertat contra 'ls carlins que atacaren aquella població en Febrer del any 74, y al rector li agafà desitj de pèndrehi part.

Solicitá que se li concedís la paraula quan se estava dintre 'l cementiri, y obtingut unanimitat, comensà a parlar dihent que ell estimava molt als cerverins, y que convenia que no se fes més aquella manifestació, sent aquest lo darrer any en que 's fes, perque 'ls difunts ab un parell de missas resadés ja 'n tenian prou.

Tothom se prengué molt malament lo del rector, y comensà una de mormulls que aterrava.

En aquell moment l' alcalde agafà la corona, la colocà demunt de la tomba que guarda las cendras dels liberals, y pronuncià un breu y enèrgich discurs protestant de las paraulas dites pel rector y dihent que ell com a bon liberal apoyaria sempre ab més energia que may tota manifestació contra 'ls carlins, y esperant que l' any vinent fora més lluhida y concorreguda que cap any, pera demostrar al rector que las ideas liberals avansavan sempre en lloch de recular.

Lo poble acullí ab grans aplausos las paraulas del alcalde, y 'ls demés oradors que feren us de la paraula protestaren també de las paraulas del rector, lo qui tingué de fugir més que depressa del cementiri jun ab lo vicari que l' acompanyava, temerosos de que continuant per aquell camí potser s'hi haurian tingut de quedar pera que may més s' atrevissen a fer propaganda carcunda en una manifestació liberal.

Proposo als cerverins que fassin servir de carnetolts a seu entremaliat rector.

Fora la única manera de pagarli dignament son interés carca.

Sembla que per Manresa hi ha hagut certa irregularitat en un convent, fugint, no 'ls quarios de cap caixa, sino una tendra monjeta casada ab Deu contra la seva voluntat y que ha fugit de la casa marital ab un jove a qui ja ella tenia destinat pera buscarli las pessigolles del amor.

Si las faltas de la esposa al marit feasin senyales, los mortals a Deu dirian: —¡Quin cap que teniu! ¡, quin cap!!

Nostre apreciat colega El Progreso, de Cuenca, ha tingut la sort d' esser excomunicat per la mateixa mà del bisbe d' aquella capital.

Es una ganga que ja avay pòchs heretjes lo gran.

Nosaltres prometem tres mil sigles d' indulgencia y una llangonissa de llomito al bisbe que 'ns fassi tal mercé, y ca, ni per un ull de la cara... ni d' en lloch... podém consequirho.

Vamos, que sentim enveja per l' excomunicat de Cuenca.

A Xàtiva se queixan alguns vehins de que lo rosari de l' aurora no 'ls deixa dormir.

Caratsus, si no volen amar al carrer a fer unas fregas als autoritats, no tenen de fer més que purgarse 'l dia abans.

Y luego regar als místichs baladriers ab los productos de la digestió.

Podrán tirarho en millor corral que en lo del bestia llanu?

A Fransa acaban de processar a un capellà per incensieri de la seva parroquia.

Si ja fins los capellans calan foch a tots los sants non posaren pedra al fetje, ¿què tindrà de fer l' heretje?

Los jesuitas van a fer una tanda d' exercicis espirituals durant la próxima quaresma dedicats als obrers.

Això sí, quan ells donan, tot es molt espiritual; pero quan prenen, sempre buscan lo material.

Donar oracions y recullir diners é influencia. Aquesta es la mónita principal dels de cal lgnasi de Loyola.

CANTARELLAS

Des que en Pico Patilletas la veia d' alcalde empunya, s'ha sembrat de barreretas la plassa de Catalunya.

M' has dat una gran carabassa sense haberhi fet cap mal: aixís se 't tornés la cara com lo nas d' en Masvidal.

Per dejunis la Quaresma, per galls y pollas Nadal, y per ferrianzas grosses la Exposició Universal.

En lo portal d' una iglesia veig veure un bulto arrambat, que era lo cor me deya, y era un roch ensonat.

TRIQUINA

CONVERSA

—Nay, estich molt aborrit,

ahir, ves si es mala sort...

—¡Digas, que!

—Que se 'ns ha mort

la...

—¡Qui era!

—Aqui ho he dit.

ANTONY DEL CORRAL

TRENCA GLOSAS

ADAN, JO DE GRANOLLERS

Combinar ab aquestes lletres lo titol de un aplaudit drama català.

LOLA QUITARRA

GEROLÍFICH

K D

1888

T

+++++

+++++

+++++

JUST JUST

JUST JUST

TRIQUINA

SOLUCIONS

A LAS CAROLINAS DEL NÚMERO PASAT

XARADA: — En-cén-dol.

CONVERSA: — ROSA.

GEROLÍFICH: — Salut y peias.

Barcelona.—Tingueu LA ACADEMIA, Revista de Ultramar, é

Almanach de La Tramontana

PER L' ANY 1889

BO UN RAL PREU

BONICH Y BARATO INVEROSIMIL

DE SALLENT A IGUALADA

Y VICE-VERSA

Viatje misteriós d' un rector y una donzella

Preu UN ral

LA REVOLUCIO

3 rals. poma en tres cants 3 rals.

Folleto de 32 planas il·lustrat ab bons grabats.

MASCARONS

Figurí anunciador de can Martin

Un vestit barat

L' ilustre y benemérit rey d' oros barceloni

Gallegos disfressats

Recristo... ¡¡¡y quina bromaaassa!!!

Mascarons de sagristia

Biscando gana su pan para él y para el can.

Lo cap-gros de sempre

Un gran patriota espanyol... que ell s' entent y balla sol.